

Ikt. sz.: NOB-40/33-2/2015.

NOB-8/2015. sz. ülés
(NOB-24/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottságának**
2015. április 27-én, hétfőn, 10 óra 03 perckor
az Országház Esterházy János tanácstermében megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása</i>	5
<i>Határozatképesség megállapítása, napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató a Brünni Magyar Polgári Egyesület tevékenységéről</i>	5
<i>Lelovics Pál tájékoztatása</i>	5
<i>Hozzászólás</i>	7
<i>Tájékoztató a Rákóczi Szövetség tevékenységéről</i>	8
<i>Dr. Halzl József tájékoztatása</i>	8
<i>Dr. Ugron Gáspár Gábor tájékoztatása</i>	8
<i>Csáky Csongor tájékoztatása</i>	9
<i>Dr. Halzl József kiegészítése</i>	10
<i>Csáky Csongor kiegészítése</i>	11
<i>Dr. Halzl József további kiegészítése</i>	11
<i>Kérdések, vélemények</i>	11
<i>Válaszadás, reagálás</i>	13
<i>Egyebek</i>	17
<i>Az ülés berekesztése</i>	18

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a Brünni Magyar Polgári Egyesület tevékenységéről

Előadó:

Lelovics Pál, a Brünni Magyar Polgári Egyesület elnöke

2. Tájékoztató a Rákóczi Szövetség tevékenységéről

Előadók:

Dr. Halzl József, a Rákóczi Szövetség elnöke

Dr. Ugron Gáspár Gábor, a Rákóczi Szövetség alelnöke

Csáky Csongor, a Rákóczi Szövetség főtitkára

3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Pánczél Károly (Fidesz)**, a bizottság elnöke
Szabolcs Attila (Fidesz), a bizottság alelnöke
Szászfalvi László (KDNP), a bizottság alelnöke

Bóna Zoltán (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz)
Petneházy Attila (Fidesz)
Ander Balázs (Jobbik)
Szávay István (Jobbik)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Sándor Tamás, a bizottság munkatársa

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Lelovics Pál, a Brünni Magyar Polgári Egyesület elnöke
Dr. Halzl József, a Rákóczi Szövetség elnöke
Dr. Ugron Gáspár Gábor, a Rákóczi Szövetség alelnöke
Csáky Csongor, a Rákóczi Szövetség főtitkára

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 03 perc)

Az ülés megnyitása

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz), a bizottság elnöke, továbbiakban: ELNÖK: Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Jelenlévők! Nagy szeretettel köszöntök mindenkit a Nemzeti összetartozás bizottsága mai ülésén. Köszöntöm vendégeinket, köszöntöm a bizottság jelen lévő tagjait, alelnökeit.

Határozatképeség megállapítása, napirend elfogadása

Kiss László képviselő úr jelezte előzetesen távolmaradását más elfoglaltsága miatt, Szávay képviselő úr pedig percekben belül érkezik.

Első napirendi pontunk egy tájékoztató a Brünni Magyar Polgári Egyesület tevékenységéről, második szintén tájékoztató a Rákóczi Szövetség tevékenységéről, illetve egyebek. Szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy ha döntünk a napirendről, akkor egyben arról is döntünk - a Rákóczi Szövetség előzetesen jelezte -, hogy a tájékoztatóhoz szemléltetőeszközt is igénybe kívánnak venni.

Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy elfogadja-e a napirendet. Aki igen? (Szavazás.) Köszönöm szépen. Aki nem? (Nincs jelentkező.) Tartózkodás? (Nincs jelzés.) Nem volt, tehát a bizottság egyhangúlag elfogadta a kiküldött napirendet.

Tájékoztató a Brünni Magyar Polgári Egyesület tevékenységéről

Nagy tisztelettel köszöntöm az első napirendi pontunkhoz érkezett Lelovics Pál elnök urat, a Brünni Magyar Polgári Egyesület elnökét, és tisztelettel megkérem, hogy a tájékoztatóját tartsa meg. (Szávay István megérkezik az ülésterembe.)

Lelovics Pál tájékoztatása

LELOVICS PÁL elnök (Brünni Magyar Polgári Egyesület): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Hölgyek, Urak! Tisztelt Jelenlévők! Mindenekelőtt szeretném megköszönni azt a lehetőséget, hogy a Nemzeti összetartozás bizottsága biztosította, hogy részese lehessen - mint egy külföldi magyar szervezet vezetője - a nagyon fontos és remélem, egyre gyakoribb magyar-magyar párbeszédnek.

A Brünni Magyar Polgári Egyesület 2009 nyarán, Morvaországban alakult. Egyesületünk teljesen önkéntes, vagyis önkéntességen alapuló önfinanszírozású, a cseh Belügyminisztérium által bejegyzett országos hatáskörű szervezet. Tevékenységünk főbb területei: főleg a magyar nyelv és a magyar kultúra cseh- és morvaországi hagyományainak és emlékhelyeinek ápolása, a Cseh Köztársaságban és Magyarországon élő nemzetiségek közti baráti kapcsolatok támogatása, ápolása elsősorban a morvaországi, valamint a Kárpát-medencei magyar lakta régiók között, így például Csallóközzel, Mátyusfölddel és Székelyfölddel nagyon jó kapcsolatunk van. Továbbá céljaink között szerepel, hogy a tagok, valamint többi nemzettársunk érdekképviselését is szóvá kell tenni az egyes állami és közigazgatási szerveknél, ahol természetesen úgy lépünk fel, mint civil szervezet, és nem úgy, mint egy politikai szervezet.

Több rendezvényünk volt 2009-től, többek között megemlítem, hogy 2011-ben, amikor Magyarország az európai uniós elnökséget töltötte be, Zlínben megszerveztük a Magyar Film Fórumát. Ez az 51. Zlíni Gyermekek és Ifjúsági Nemzetközi Filmfesztivál keretében volt, mely nagy sikernek örvendett, és amelynek keretében volt egy Magyar Csárdás Parti, melyen több Oscar-díjas filmrendező és filmszínész is részt vett. Elárulhatom itt, hogy aznap volt az olasz nap is, de ezek a színészek és filmrendezők azt mondták, hogy először eljönnek a magyarokhoz egy jót enni, aztán mennek az

olaszokhoz, mert pizzát meg olasz ételeket vásárolhatnak máshol is, úgyhogy nagy sikere volt ennek a rendezvénynek.

Említettem, hogy jó kapcsolatunk van a külhoni nemzetiségi régiókkal, így a székelyekkel is, s ennek keretében, mivelhogy Brünnből nem messze volt a három császár csatája Austerlitznél - így jobban ismert, mint Slavkov -, és Telnice községnél, ahol 4 ezer székely magyar harcos harcolt, az áldozatok tiszteletére a székelyek egy eredeti kopjafát állítottak fel. Ezt 2011-ben avattuk fel, az avatóniünnepség feletti védnökséget Hende Csaba honvédelmi miniszter úr vállalta fel. Azóta ezt a kopjafát minden évben nagy pompával megkoszorúzzuk úgy, hogy több külföldi vendégünk is van, így a Nemzeti összetartozás bizottsága is részt vett már többször ezen a rendezvényen.

Még megemlíthetném, hogy 2009-ben megszerveztük Kazinczy Ferenc tiszteletére a Magyar Kultúra Napját, melynek szintén nagy sikere volt, az előadásokat az akkor élt neves hungarológus, Pražák professzor úr cseh nyelven adta elő. Többen kérdezték, hogy miért? Erre mi azt válaszoltuk, hogy azért, mert a magyarok Kazinczyról sokat tudnak, de a csehek nagyon keveset, és ezzel is tájékoztattuk őket, hogy igenis a cseh-magyar kapcsolatok és a morva-magyar kapcsolatok már régebb óta vannak. Igaz, hogy nem mindig volt pozitív ez a kapcsolat, mert Kazinczy ott börtönben volt, viszont valami kapcsolat van, és valami nyoma van Morvaországban is a régebbi Cseh Királyság és Magyar Királyság közötti szomszédságnak.

Mivel a Cseh Köztársaságban új állampolgársági törvényt fogadtak el, amely 2014. január 1-jén lépett hatályba, és amely nem foglalja a többes állampolgársággal, ezért 2013. július 1-jén az MKP székházában Berényi Józseffel egy közös sajtótájékoztatót tartottunk, ahol felhívtuk a szlovák barátok figyelmét is arra, hogy jó lenne, ha nem rekesztenék ki a saját állampolgáraikat azért, mert felveszik a magyar állampolgárságot, hanem inkább befogadónak kellene lenniük.

Minden évben megszervezik Brünnben a „Morva ősz” című rendezvényt - Moravský podzim -, amelynek keretén belül több nemzetközi zeneművész és színművész is fellép, így 2013-ban jelen volt Boldoczki Gábor trombitaművész, akinek egy rövid bemutatkozását megszerveztük a cseh televízióban. Ez egy reggeli műsor volt, amit elég sokan néznek, így felhívtuk a figyelmet arra, hogy van itt egy magyar művész is, akinek este volt a koncertje, ami nagy sikert aratott.

Mivel nem politikai szervezet vagyunk, hanem civil szervezet, de érdekvédő szervezet is, ahogy említettem, ezért levelet írtunk a szlovák Alkotmánybíróságnak is, amelyben megkérdeztük, miért döntöttek úgy, ahogy döntöttek, ami ismeretes, hogy nem adtak választ a szlovák állampolgársági törvény alkotmányellenességére. Továbbá levelet intéztünk a prágai román nagykövet asszonyhoz, mikor megtudtuk, hogy Tókécs Lászlótól el akarják venni - már el is vették - az állami díját, ezt kicsit furcsállottuk.

Ezenkívül nagyon nagy szeretettel foglalkozunk a fiatalsággal is, több rendezvényt is szervezünk számukra. Például két hete volt egy rendezvény Szombathelyen, a Savaria Floriadae - ez egy virágkötő verseny -, melyre egy brünni iskolát is beszerveztem, ahol a 3. díjat nyerték el úgy, hogy először voltak ott, így nagy meglepetést szereztek. A fiatalok nagyon nagy lelkesedéssel fogadták, hogy részt vehettek, tulajdonképpen most voltak először Magyarországon, és azt mondták, hogy ezután többször eljönnek, ráadásul, hogy nyertek is. A jövő hét folyamán a Pannonhalmi Bencés Főapátság Gimnáziumából jön egy osztály, nekik egy brünni kirándulást szerveztünk, hogy megmutassuk a jellegzetességeket, nevezetességeket és a magyar kapcsolatokat is.

Továbbá a kultúra terén szeretnénk több kiállítást és különféle rendezvényeket szervezni. Nemrég találkoztam egy felvidéki festőművész alkotásaival, Simon Anikó alkotásaival, aki Dunaszerdahelyen működik, neki nagyon szép üvegfestményei

vannak, melyeket nagyon szeretnénk elhozni vagy Morvaországba vagy valamilyen más kiállítási helyre, mert nagyon szépek az alkotásai.

Továbbá, hogy ne felejtsem el - lehet, hogy szintén egyedüli -, február 2-án fogadott a Cseh Köztársaság miniszterelnöke egy hivatalos látogatás keretén belül, ahogy hallottam, én voltam az egyedüli, aki egy nemzeti kisebbségi civil szervezet vezetőjeként találkozhattam vele. Tájékoztattam őt az egyesület tevékenységéről, a felvidéki és a romániai kisebbségi helyzetről, ami kicsit meglepte őt, mert ő kissé más információkat kap. Röviden ennyi. Esetleg, ha valami kérdés lenne, akkor szívesen válaszolok.

Hozzászólás

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr.

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e kérdés, vélemény, hozzászólás az elhangzottakhoz, elnök úrhoz és a Brünni Magyar Polgári Egyesület tevékenységéhez. *(Nincs jelzés.)* Ha egyelőre nincs a bizottság tagjai részéről, akkor nekem engedjenek meg egy-két szót.

Az egyesület tagjairól és arról a területről, amellyel foglalkozik, tudni kell, hogy szinte teljes egészében felvidéki magyarokról van szó, akik vagy azért, mert Brünnben vagy Prágában tanultak vagy éppen a munkalehetőségek miatt költöztek a mai Csehország területére, és Lelovics elnök úr ezeket az embereket igyekszik összefogni ezzel a sokrétű tevékenységgel.

Köszönjük szépen a tavalyi meghívást, hiszen valóban, így a bizottság is képviseltette magát az austerlitz-i csatáról szóló megemlékezésen, illetve azon a hadijátékon, ahová Európából több ezer ember és több tízezer néző érkezik. Bóna képviselő úrral, illetve Szávay képviselő úrral részt vehettünk az esti megemlékezésen is Telnice faluban, ahol valóban megtalálható a magyar huszárok emlékműve. El kell mondanom a bizottságnak, hogy igen érdekes látvány volt, amikor oda bevonult mintegy 40 huszár a Székelyföldről, és ezúton is köszönetet kell mondjunk a Nemzetpolitikai Államtitkárságnak, hogy hozzájárultak az ő utazásuk költségeihez.

Elnök úrnak szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy a Kőrösi Csoma Sándor-programhoz hasonlóan indult egy új program a Nemzetpolitikai Államtitkárság égisze alatt. A Kőrösi Csoma Sándor-program elsősorban a szórvány magyarságba irányul, távoli világrészekre is, a távoli diaszpórába, itt egymilliárd forintra emelkedett meg a keret, és az idei esztendőben már mintegy 100-an tudnak elutazni a távoli magyar közösségekhez több hónapra, és ott végzik tevékenységüket. A Petőfi Sándor-program, amelyik most indul, és talán most van folyamatban a beadott pályázatok elbírálása, ez pedig tulajdonképpen a valamikori monarchia területének szórvány magyarsága felé irányul, és ebben például Csehország is benne van. Nagyon remélem, hogy akár Prágába, akár Brünnbe vagy akár mind a két településre is eljut majd az idén egy ösztöndíjas, aki akár az önök egyesületének a tevékenységét is tudja segíteni, hiszen ezért utaznak ki. Nagyon remélem, hogy sikerül majd önöket összehozni, Csehországba is voltak pályázók, és a pályázat eredményéről majd igyekszünk önt is tájékoztatni.

Kérdezem még egyszer a bizottságot, hogy van-e kérdés Lelovics úrhoz. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, úgy nagyon-nagyon szépen köszönöm a tájékoztatóját, köszönjük szépen az eddigi meghívásait, és remélem, a közeljövőben vagy a jövőben is eleget tudunk tenni ezeknek, és szívesen látjuk önt máskor is itt a bizottsági ülésen vagy a parlamentben. A munkájukhoz sok sikert és jó egészséget kívánunk! Köszönöm szépen.

LELOVICS PÁL elnök (Brünni Magyar Polgári Egyesület): Én is nagyon szépen köszönöm, és felhívom a figyelmüket, hogy idén december első szombatján lesz ez a rendezvény, azt hiszem, 5-én. Köszönöm szépen.

Tájékoztató a Rákóczi Szövetség tevékenységéről

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Az első napirendi pontot lezárom és áttérünk a másodikra: „Tájékoztató a Rákóczi Szövetség tevékenységéről”. Nagy tisztelettel köszöntöm Halzl József elnök urat, dr. Ugron Gáspár Gábor alelnök urat, Csáky Csongor főtitkár urat, és meg is kérem önöket, hogy szíveskedjenek az előterjesztői asztalhoz odaülni (*Megtörténik.*), és a tájékoztatójukat a Rákóczi Szövetség tevékenységéről legyenek szívesek megtartani. Közben mi igyekszünk beüzemelni a szemléltetőeszközt, a technikát.

Tisztelt Elnök Úr! Önöké a szó.

Dr. Halzl József tájékoztatása

DR. HALZL JÓZSEF elnök (Rákóczi Szövetség): Köszönöm szépen a meghívást a mai tanácskozásra. (*Elindul a vetített számítógépes prezentáció.*)

A Rákóczi Szövetség a határon túli magyarság ügyének valószínűleg a legnagyobb létszámú és talán nem a legkisebb hatékonyságú szervezete. 1989-ben alakult, 25 éve, és azóta nagyon eredményes munkát végez, úgy érezzük legalábbis, és a külső impulzusok, amiket kapunk, megerősítenek bennünket abban, hogy elsősorban a határon túli nemzetközösségeknél a szövetség fontos munkát végez. Az, hogy igazán fontos, nem utolsó sorban annak tudható be, hogy a jövővel foglalkozik kezdettől fogva és egyre fokozódó mértékben az ifjúságra összpontosítja programjait, mely téren sokféle tevékenység bontakozott ki.

Nagyon fontosnak érezzük, hogy sorra alakultak és alakulnak az ifjúsági szervezeteink a középiskolákban elsősorban, azután az egyetemeken, a településeken, és ezek a szervezetek valóban működnek. A szövetség fő tevékenysége, ahogy említettem, az ifjúságra vonatkozik. Ennek a programnak a keretében nagy örömmel csatlakoztunk a Határtalanul! című programhoz, illetőleg tulajdonképpen azt a feladatot, amit a Határtalanul! végez, a szövetség már korábban elindította, hiszen a diákutaztatási programunk 1994 óta minden évben megvalósul, egyre növekvő létszámban. Örömlenkre szolgált, hogy meghívást kaptunk arra, hogy ebben a programban együttműködjünk az állami szervekkel. Szeretném azt is hangsúlyozni, hogy a szövetség vezetősége is nagymértékben az ifjúságra van alapozva, a részletekről alelnök úr, Ugron Gáspár úr és a főtitkár úr, Csáky Csongor úr fog majd önöknek tájékoztatást adni, úgyszólván én át is adnám a szót.

Dr. Ugron Gáspár Gábor tájékoztatása

DR. UGRON GÁSPÁR GÁBOR alelnök (Rákóczi Szövetség): Köszönöm szépen.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Öröm, hogy a Rákóczi Szövetség nevében itt lehetünk a Nemzeti összetartozás bizottsága előtt, hiszen egy olyan civil szervezet nevében számolhatunk be, ahol néhány marék, néhány tucat önkéntes vagy valamilyen tiszteletdíjban részesülő munkatárs évente sok tízezer, a Kárpát-medencében élő fiatal számára próbál rendszeresen, akár heti rendszerességgel rendezvényeket szervezni. Emellett a szövetség szervezeti tevékenysége is, azt gondolom, hogy kiemelkedő, hiszen az elmúlt 10 évben - hogy arányokat lássunk - körülbelül 4 ezer tagról több mint 20 ezer tagra bővült a tagsága, és a körülbelül 60 településen lévő helyi szervezeteinek létszáma mostanra 350 helyi szervezet fölött jár.

Ami ebben még unikális, hogy a Rákóczi Szövetség átlagéletkora - bár Csongor biztosan jobban tudja a statisztikai számokat - szerintem 22-23 év körül jár. Különösen fontos, hogy a Kárpát-medencében élő azon magyar fiatalokat is meg tudjuk szólítani, akik mondjuk, a munkájukkal, társadalmi aktivitásukkal nem feltétlenül vezető személyiségek a saját diákönkormányzatukban, hanem egyszerűen csak résztvevők, és arra szavaztak, hogy nem Velencébe vagy nem Rómába akarnak

osztálykirándulásra járni, hanem itt, a Kárpát-medencében szeretnék jól érezni magukat.

Rendezvényeink szerteágazó mivoltából - ha szabad csoportokra osztani - a hagyományörző rendezvényeket emelném ki elsőként, hiszen a Rákóczi Szövetség keretén belül működik az Esterházy János Emlékbizottság. Öröm számunkra és nagyon nagy megtiszteltetés, hogy itt, ebben a teremben, a gróf Esterházy Jánosról elnevezett teremben - talán valami közünk volt ahhoz, hogy ezt a termet így nevezték el, és hogy ez az emléktábla is elhelyezésre került (*Az emléktáblára mutatva.*) - minden évben szervezeteket, személyeket tüntetünk ki a felvidéki magyarságért végzett kiemelkedő munkáért Esterházy János emlékére. Ugyanilyen öröm számunkra, hogy a nagyságos fejedelemről, II. Rákóczi Ferencről is minden évben meg tudunk emlékezni, hiszen a sok száz településen működő helyi szervezeteink számára gróf Esterházy János és II. Rákóczi Ferenc az a példakép, aki behálózta a napi ünnepségeket, rendezvényeket, kiállításokat, és esetükben az összetartozást erősítő két személyről van szó. Külön köszönjük a magyar Országgyűlésnek, hogy az elmúlt két évben a Kossuth téren Rákóczi Ferenc nagyságos fejedelem szobrát sikerült felújítani, hiszen ez is méltó emléket állít a fejedelemnek.

Az ifjúsági rendezvényekről Csongor majd biztosan a prezentációban is ad kiemelkedő tájékoztatást, de amit talán befejezésékképpen jeleznék, hogy a szövetség minden évben próbál több és több, újabb és újabb rendezvényt szervezni. A sok száz, sok ezer ifjúsági tagunknak, fiatal tagjainknak minden évben szervezünk vezetőképző rendezvényeket. Kiemelendő, hogy valamennyi elcsatolt és magyarországi országrészből gyakorlatilag negyedévente most már száz fölötti számú olyan fiatalot hívunk össze, akiket a közélet, a Kárpát-medencében való maradás témájában meg tudunk szólítani. A jövőre nézve nagy céljaink között szerepel, hogy nemcsak az elit gimnáziumokba járó fiatalokat, hanem a szakmunkásképzőkben és szakközépiskolákban lévő fiatalokat is szeretnénk egyre hatékonyabban megszólítani a Kárpát-medencében való maradás érdekében. Hiszünk ebben, a magyar-magyar kapcsolatrendszer szakmai vonatkozásában, hiszen minden egyes szakmának, így minden egyes korosztálynak, csoportnak ezt a lehetőséget szeretnénk biztosítani, hogy egyszerűen jól érezzék magukat itt, a Kárpát-medencében.

A rendezvényeinkről, az ifjúsági és egyéb programokról, illetve a beiratkozási programokról majd elnök úr szól még, ha visszatérünk rá és kapunk lehetőséget.

Csáky Csongor tájékoztatása

CSÁKY CSONGOR főtitkár (Rákóczi Szövetség): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszonyok, Képviselő Urak! Az előttem szóló urakat annyival egészíteném ki, hogy a Rákóczi Szövetségnek minden évben igyekszünk egy olyan programot szervezni, amely visszatérő rendezvényekből áll. Örömmel tudjuk azt mondani, hogy a múlt évben 36 ilyen központi rendezvényt szervezett a szövetség budapesti irodája, ami közel 37 ezer embert érintett; nyilván a beiratkozási programjainktól kezdve az ifjúsági és különböző egyéb programokig ebbe nagyon sok minden beletartozik. Ha megengedik, megpróbálunk korosztályonként egy rövid áttekintést nyújtani arról, hogy milyen rendezvényekre is gondolunk.

Anyanyelvi táborokat szervezünk most már több mint egy évtizede olyan gyermekeknek, akik valahol a szórványban élnek, ahol adott esetben már magyar iskola vagy magyar óvoda sincs, ahol csak a nagyszülők beszélnek magyarul. Ilyen gyermekeket hívunk Tatára a Felvidékről, illetve Kárpátaljáról minden évben százas nagyságrendben. Baján is megvalósul egy hasonló rendezvényünk, ahová főként a délvidéki szórványból - Zombor és az azt körülvevő szórvány adja ennek a tábornak a bázisát -, és Győrben is van egy ehhez hasonló tábor, ahol az egész Kárpát-medencei szórvány együtt van minden évben.

A hangsúly, mint ahogy az már az előttem szólóknál is talán érzékelhető volt, a középiskolás ifjúságra tevődik, hiszen meggyőződésünk, hogy ez az a réteg, ahol az identitás ebben a korban alakul ki, és ha itt olyan impulzusokat sikerült átadni a diákoknak, ami identitásukban és világlátásukban is jó irányba befolyásolja őket, akkor nyilván nem mindegy, milyen programokon vesznek részt ezek a diákok. Felsorolásként összefoglaltuk: nyári tábor, nagyon sok diákutaztatási program, vezetőképzők, történelmi vetélkedők színesítik azt az éves programtervet, amit a középiskolásoknak kínálunk. Ma már közel 250 Kárpát-medencei iskolában működnek azok a szervezeteink, ahol mind a tanárok, mind a diákok tudják azt, hogy a Rákóczi Szövetség nagyjából mit kínál, mire készülhetnek, és igyekszünk is bevonni ezeket a diákokat.

Ami talán az egyik legnépszerűbb programja a Rákóczi Szövetségnek, az a diákutaztatási program. Azt tudjuk mondani, a múlt évben 10 ezer Kárpát-medencei középiskolás ülhetett autóbuszra és az egyik Kárpát-medencei országból egy másikba látogathatott el. Ezt úgy kell elképzelni, hogy nemcsak Magyarországról vagy Magyarországra, hanem akár egy felvidéki is elutazhat Délvidékre meg egy kárpátaljai Erdélybe vagy keresztbe-kasul a Kárpát-medencében. Itt éppen a június 4-ei nemzeti összetartozás napjára készülünk úgy, hogy 4-5 ezer diákot most is szeretnénk útnak indítani, akik a szélrózsa minden irányából kereshetnek majd a Kárpát-medencét. Nyilván március 15-e, június 4-e, október 23-a azok a főbb pontok, amikor sok autóbusz indul el a Kárpát-medencébe - ha fogalmazhatok így -, de vannak olyan hétvégi programjaink is, mint a felvidéki séta, a délvidéki utazás vagy éppen a partiumi kirándulás, amikor a határ két oldalán lévő középiskolai szervezeteink tagjait ültetjük autóbuszokra és egy hosszú hétféle keretében ismerkednek meg egymással, illetve azzal a régióval, ahol éppen utaznak.

A felnőttek számára is van néhány programunk. Itt kiemelendő talán a főiskolás táborunk, ahol a Kárpát-medencei egyetemi magyar szervezetek képviselői találkoznak minden évben augusztus végén, szeptemberben. Augusztus végén a történelemtanároknak, illetve az irodalomtanároknak is igyekszünk olyan rendezvényeket szervezni, ahol egyrészt konferencia jelleggel egy továbbképzésen vesznek részt, másrészt módjuk van arra, hogy megismerkedjenek egymással és az egyes országok történelemoktatásával vagy éppen magyar nyelv és irodalom oktatásával. Azt látjuk, hogy minden évben népszerűbbek ezek a programok, hiszen míg 2013-ban az irodalomtanár-táborunkba alig 80-an jelentkeztek, addig a múlt évben ez ennek a duplájára nőtt, és köszönjük, hogy elnök úr is elfogadta a felkérésünket a múlt évben, amikor Gödöllőn részese lehetett ennek a rendezvényünknek.

Természetesen az egyes iskolai és helyi szervezeteinket egy belső pályázat keretében egy kisebb pályázati összeggel is igyekszünk ösztönözni arra, hogy helyben is tevékenykedjenek, illetve hozzásegítjük őket ahhoz, hogy egy-egy helyi kezdeményezés meg tudjon valósulni, úgyhogy a múlt évről azt tudjuk még mondani, ha számokról van szó, hogy közel 2 ezer új taggal bővült a Rákóczi Szövetség tagsága, és itt az átlagéletkor alig haladta meg a 24 évet. Talán ez is aláhúzza azt, hogy a középiskolás és az egyetemista korosztály körében a szövetség népszerű, illetve népszerűvé tudja tenni azt az ügyet, amit szolgál.

Ha még megengedik, itt a végén elnök urat kérném arra, hogy a beiratkozási programunkról egészítse ki az összefoglalónkat.

Dr. Halzl József kiegészítése

DR. HALZL JÓZSEF elnök (Rákóczi Szövetség): A beiratkozási programról azt kell tudni, hogy ez a program 1994-től indult el tulajdonképpen a Felvidéken. Először csak a Felvidék szórvány területeit foglalta magában ez a program, később azután kiterjedt és most már az egész Felvidékre kiterjesztettük. Azt tudjuk mondani, hogy

ennek a programnak valóban számszerű eredményei vannak, melyek pozitívak, tehát sikerült megállítani az asszimilációs folyamatot. Ebben az évben több gyereket írtak magyar iskolába, mint az előző évben, és nemcsak azt szeretném hangsúlyozni, hogy ez egy anyagi segítség, hanem azt is, hogy ez a szolidaritásnak, az anyaország szolidaritásának egy nagyszerű példája, hiszen minden településen, ahol magyar iskola van, egy ünnepség keretében adjuk át az ösztöndíjat; erről ennyit tudnék mondani.

Azt tudom még elmondani, hogy ennek a programnak a fokozatos kiterjesztése folyik. Először a Partiumot, annak a szórvány vidékeit, a Délvidék szórvány vidékeit ölelte föl, sőt a múlt évben már Horvátországot is a programba vettük - itt sajnos nagyon kevés a magyar iskola, a magyar diákok száma összesen talán 25 -, és az idén azt tervezzük, különös tekintettel a kárpátaljai fejleményekre, hogy Kárpátaljára is kiegészítjük ezt a programot. Most folyik ennek az előkészítése, és jelzéseink szerint nagyon várják, és nagyon fontosnak tartják ezt ottani barátaink, a magyarság ottani vezetői, úgyhogy ezt tudnám a program megvalósításáról elmondani. Nem tudom, van-e még valami.

Csáky Csongor kiegészítése

CSÁKY CSONGOR főtitkár (Rákóczi Szövetség): A múlt évben a Rákóczi Szövetség 5200 iskolakezdőt ösztöndíjazott. Ezeket az ösztöndíjakat mintegy 200 helyszínen adtuk át, és valóban, sokszor megható ünnepségek keretében. Amire itt az elnök úr célzott, ma már ez a program nemcsak a Felvidékre szorítkozik, hanem magában foglalja a Muravidéket, Horvátországot, a Délvidéket és a Vajdaság szórvány területeit, illetve Partiumot, Dés környékét, illetve a kárpátaljai Felső-Tisza-vidéket. Egy partiumi hír, amit igazából nemrégiben kaptunk az ottani tanfelügyelőségtől, hogy míg 2012-ben a partiumi iskolákban alig 1200 gyermeket számláltak az iskolakezdők között, addig a múlt évben 1400-ra ugrott fel ez a szám. Tehát ebből is látszik, hogy összefogva a helyi oktatással, az oktatást támogató szervezetekkel, emberekkel, igenis lehet a közgondolkodást úgy alakítani, hogy az a magyar iskolaválasztás esetében elérheti a célját.

Dr. Halzl József további kiegészítése

DR. HALZL JÓZSEF elnök (Rákóczi Szövetség): Még talán annyit szeretnék elmondani, hogy ez a bizonyos beiratkozási program - ahogy talán már említettük is - nagymértékben támaszkodik a magyarországi önkormányzatok segítségére, hiszen ezek az önkormányzatok részben amúgy is rendelkeznek olyan szervezett kapcsolatokkal a Kárpát-medencében, melyekre ráépíthető ez a támogatás, de vannak olyan önkormányzatok is szép számmal, nagy örömmel tudom mondani, akik most kapcsolódnak be frissen ebbe a programba. Tavaly 235 önkormányzat volt ebben érdekelt.

Azt is nagy örömmel tudom mondani, hogy a parlamenti képviselőket is megszólítottuk ebben a témában, és már vannak pozitív eredmények. Például, amit már eddig megtapasztaltunk ebben az évben, hogy a KDNP valamennyi parlamenti képviselője bekapcsolódott ebbe a programba. Nagyon szeretnénk javasolni, kérni, hogy minden parlamenti képviselő, ha egyetért céljainkkal, támogassa ezt a programot, sőt, ha lehet, jöjjön el azokra a közösségi eseményekre, ahol ennek az ösztöndíjnak az átadása egy nagyon meleg hangú ünnepség keretében történik.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen elnök úrnak, alelnök úrnak, főtitkár úrnak. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e kérdésük, véleményük. *(Jelzésre:)* Szászfalvi László alelnök úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Úr, Főtitkár Úr! Szeretettel és tisztelettel köszöntöm önöket ezen a bizottsági találkozón. Évtizedek óta - most már mondhatjuk, hogy évtizedek óta - figyelemmel kísérem a Rákóczi Szövetség munkáját, különösen Halzl elnök úr sokrétű tevékenységét, és nyugodtan mondhatom, hogy ez a szövetség és elnök úr is egy missziót végzett és végez. Én szeretném megköszönni legelsősorban is ezt a sokrétű munkát, tevékenységet, szolgálatot, melyet az elmúlt 25 év alatt végzett a Rákóczi Szövetség, és az a dinamikus fejlődés, az újabb és újabb megújulás és innováció, amely nyilván fiatal kollégák bevonásával is megvalósult a Rákóczi Szövetség évről évre megújuló programjai sorában, azt gondolom, egy nagyon látványos és nagyon fontos fejlődési ívet mutat.

Különösen fontos a diákutaztatási program, illetve a fiatalokkal való foglalkozás. Ezek szerint van egy olyan közösség, van egy olyan szervezet, egy szervezett szervezet, amelyik, mint a mágnes vonzza a fiatalokat. Ez nagyszerű dolog, mindenképpen figyelemre méltó és felkelti az érdeklődésünket. Nagyon fontos természetesen az is, hogy a nagyságos fejedelem kultuszát ápolja a rendszer, és ezen túlmenően nagyon fontos az is, hogy az Esterházy-kultuszt is - hadd mondjam így - középpontba helyezte az elmúlt időszakban.

Hála istennek, az elmúlt 5 évben a magyar kormány és a magyar állam hivatalos módon is becsatlakozott ebbe a feladatba, ebbe a közös feladatba, mert azt gondolom, ez részben a kormányzati, állami, részben a civil és egyházi szférának is fontos missziója és feladata. Reméljük, hogy Esterházy János méltó középpontba helyezése, illetve rehabilitációja is meg fog majd történni, illetve sok olyan feladat van még, amely megoldásra vár, de azt gondolom, a Rákóczi Szövetség ebben is élen jár és példát mutat.

Igazában véve arra szeretnék rákérdezni, hogy mik azok az új, innovatív ötletek és elképzelések, amelyek foglalkoztatják a Rákóczi Szövetség elnökségét, vezetését. Milyen új programokon dolgoznak, illetőleg a meglévők megerősítésében, illetve az új programok kialakításában milyen akadályokkal küszködnek? Milyen eszközökre lenne szükségük, vagy milyen újabb eszközökre lenne szüksége a szövetségnek ezen célok megvalósításában, illetve az új programok vagy új ötletek megvalósításában? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr.

Más kérdés, hozzászólás? *(Jelzésre:)* Petneházy Attila képviselő úr!

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

Nagy tisztelettel köszöntöm elnök urat, alelnök urat, főtitkár utat. Én oda csatlakoznék, ahol Szászfalvi alelnök úr abbahagyta, a köszönet hangját fogalmaznám meg, de egy kicsit személyes szempontból, ha ezt megengedik nekem. Az egyik olyan iskola, amelyik sokszor részt vett ezen áldásos tevékenység kapcsán diákutaztatáson, az a nyíregyházi Szent Imre Iskola, amelyik az egyik oszlopa is. *(Dr. Ugron Gáspár Gábor bólint.)* Látom, alelnök úr bólint, hogy valóban így van. A személyes hang onnan adatik, hogy az én gyermekem is oda jár, ennél fogva volt szerencsém azt látni, hogy azok a partnerintézmények, amelyekkel kapcsolatba került ezáltal a nyíregyházi Szent Imre Iskola, az egy hosszú távú, később folytatandó kapcsolat kezdete volt, mert azóta nekem is számtalan olyan, Nyíregyházán megrendezésre került találkozón sikerült részt vennem, ahol viszontlátogatások is létrejöttek. Tehát ez egyértelműen mutatja, ezt a fajta szoros kapcsolatteremtést mi sem bizonyítja jobban, hogy ez nemcsak egy adott találkozó, hanem ez egy folyamatot is generál. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más kérdés, vélemény? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincsen, engedjék meg, elnök úr, alelnök úr, főtitkár úr, hogy én is megköszönjem nemcsak ezt a találkozót, hanem ezt a negyedszázados tevékenységet is, ami önök mögött áll, és reméljük, hogy még több évtizednyi ilyen tevékenység áll majd önök előtt. Örvendetes azt látni, hogy kezdetben Felvidék volt a célterület, és most már a Rákóczi Szövetség tevékenysége tulajdonképpen az egész Kárpát-medencére kiterjed. Azt gondolom, nem túlzás, ha azt mondom, nyugodtan mondhatjuk, hogy a civil szervezetek közül - részben a tagság létszámát tekintve, a tagszervezetek számát tekintve, a programok nagyságát tekintve - önök a nemzetpolitika terén stratégiai partnerei a kormánynak. Köszönjük a beszámolót.

Egy kérdést hadd tegyek föl! Ugyan erről mi már egy személyes találkozón beszélünk és önök írásos anyagot is eljuttattak ezzel kapcsolatban, én szeretném, ha itt, a bizottsági ülésen is elhangozna egy-két gondolat arról, hogy mit is gondolnak önök a kormány által folyósított oktatási-nevelési támogatásról, hiszen egyfajta oktatási-nevelési támogatást az óvodába való beiratkozási programon keresztül önök is nyújtanak. Hatalmas munkát végeznek, hiszen önök ráadásul szinte személyesen juttatják el az adott helyszínekre ezt a támogatást, fölhasználva azokat a forrásokat, amiket magánszemélyektől, a kormányzattól, vállalatoktól, önkormányzatoktól kapnak. A kérdésemet azért teszem fel, mert foglalkoztatja részben a bizottságot, részben a Nemzetpolitikai Államtitkárságot, illetve a múlt héten volt Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr, a nemzetpolitikával foglalkozó tárca nélküli miniszter meghallgatása, és ott is szóba került az oktatási-nevelési támogatás esetleges átalakítása és hatékonyabbá tétele, úgyhogy, ha megtennék, hogy erre a kérdésre is majd válaszolnak, azt megköszöném.

(Jelzésre:) Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm. Tisztelettel üdvözlöm én is a vendégeket. Én nem igazán szeretnék kérdezni semmit, 15 éve vagyok tagja a Rákóczi Szövetségnek, úgyhogy jól ismerem a szövetség munkáját, amihez további sok sikert kívánok mindnyájuknak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Nincs jelzés.)* Több jelzést a bizottság részéről nem látok, önöké a szó, elnök úr, alelnök úr, főtitkár úr.

Válaszadás, reagálás

DR. UGRON GÁSPÁR GÁBOR alelnök (Rákóczi Szövetség): Köszönjük szépen.

Próbáltam a kérdéseket írni. Jövőképalkotás kapcsán, mint említettük a tájékoztatónkban is, szerencsés helyzetben vagyunk, mert generációk találkozásánál, ha leülünk gondolkodni, mindig elképesztő sok ötlet jut az eszünkbe. Azt is szoktuk viccesen mondani, hogy egy olyan szervezetben dolgozhatunk, ahol bizván állíthatjuk, hogy a szervezet alapvető célkitűzései rövid távon nehezen fognak megvalósulni, ezáltal mindig lesz értelme a munkánknak.

Az biztos, hogy erősíteni kell a kárpátaljai tevékenységünket, ezt elhatároztuk. Felvidéken 25 város és a vidék szintjén egy alaphálózat működik, az ott élő valódi kistelepülési civil társadalmat próbáljuk meg - mondjuk úgy - civil mikrorégióként összefogni és ezt középtávon Kárpátaljára is ki kell terjeszteni. Most még a helyzet talán nem aktuális, hiszen háborús viszonyok vannak az országban, de amint normalizálódik a helyzet az országban - erről próbáltunk egyeztetni is a KMKSZ vezetésével is -, muszáj lépni, hiszen a kárpátaljai magyar civil lakosságot meg kell tudni szervezni. Idetartozik a beíratási programjaink kiterjesztése, idén - mondjuk úgy, ha lehet fogalmazni -, lóhalálában a Felső-Tisza vidékén 100 egynéhány fiatal gyermeket megszólítottunk 10-10 ezer forinttal. Ha belegondolunk, hogy Kárpátalján egy családnak a 10 ezer forint mostanra a havi jövedelme, azt gondolom,

diplomatikusan fogalmazva, hogy egy etnográfiai robbanást kell megelőzni azzal, hogy a helyben maradáshoz szükséges anyagi eszközöket próbáljuk meg átjuttatni. Mint minden háborús országban, nyersanyag kapható, csak a pénz értéktelenedett el, ezért megpróbálunk mi is mindent megtenni, és ezt ki kell terjesztenünk erősebb külső vagy állami támogatás eredményeképpen az egész Kárpátaljára.

Idesorolható talán a délvidéki beíratási program is, amit 3 éve kezdtünk el, s egyébként a Polgári Magyarországért Alapítvánnyal közösen végeztük az első beíratási akciónkat Délvidéken. Hihetetlen hatása van, ahogy egy-egy akcióval megszólítjuk őket; talán pont a slide is mutatja ezt karácsonykor. Ahogy Felvidéken is, ez az egész akció nem arról szól, hogy öltönyben kimegyünk 10 ezer forintokat átadni szeptemberben az első osztályba járó gyerekeknek, hanem karácsony környékén az óvodás korosztályokat szólítjuk meg, március-áprilisban, amikor a tényleges beíratások vannak, gyakorlatilag elnök úr személyével lelkeket mentünk, bizonytalankodó családokat látogatunk meg aktivistáinkkal, és ebben gyakran igénybe vesszük a magyarországi önkormányzatok vagy akár az országgyűlési képviselők hatását is. Higgyük el, hogy a mi személyes, meggyőző erőnk az, amikor egy magyarországi közjogi méltóság, egy országgyűlési képviselő a családhoz elmegy, és érvel a szülőknél a gyermek magyar iskolába járása mellett, ez sokkal nagyobb hatású, minthogy egy bankszámlára megérkezik bármekkora támogatási összeg, ha elhisszük, hogy nem pénzért iratkoznak a gyermekek magyar iskolába, márpedig ezt mi elhisszük, hiszen 10 ezer forint nem az az összeg, amennyiért szerintem valaki identitást vagy nemzetiséget hajlandó váltani.

Nyilván szeretnénk a beíratási program mellett - talán elnök úr erről hosszabban tud még beszélni - az úgynevezett diákutaztatási vagy Határtalanul! programjainkat is fejleszteni. Nyilván ebben nehéz új forrásokat találni a meglévő kormányzati vagy állami forrás mellett, de csak szemléltetésképpen hadd mondjam, hogy mi 40 millió forintból évente 10 ezer középiskolást utaztatunk valamelyik határon keresztül, míg - mondjuk úgy - miniszteri keretek között ennek az összegnek talán a 20-szorosából sikerül ennél kevesebb gyereket megmozgatni. Nehogy félreértés legyen, mielőtt én itt kritizálnék bárkit, ott teljeskörűen - görögösen mondom, full surprise alapon - szerveződik, teljes körű utazást, szállást, étkezést fizet a magyar állam, mi meg csak az utazásokhoz járulunk hozzá, de egy civil szervezet hatékonysága is más, mi nem tudunk működési költséget sem allokálni a programra, ez magától értetődő.

Talán szabadjon még két témát felvetni a jövőképről. Mindenképpen fontos az európai uniós támogatási lehetőségeknek a nemzetpolitikába vagy a Kárpát-medencébe való bekapcsolhatósága. Nekünk kiterjedt helyi szervezeteink vannak, hálózatunk van, bízunk benne, hogy a Magyarországon működő helyi szervezeteink civil szervezetként való működtetésében a nemzetpolitikába - akár Esterházy Jánosra, akár Rákóczi Zsuzsánra, akár a határ menti együttműködésre gondolunk - be tudunk kapcsolni uniós forrásokat is nagy arányban. Előnyünk, hogy nemcsak valamelyik elcsatolt országrészben, hanem valóban 6-7 országban működünk, mint civil szervezet, és ahogy említést tettünk róla, reményeink szerint a középiskolás korosztályt tovább tudjuk erősíteni. Nemcsak az elit gimnáziumokba, egyházi gimnáziumba járó fiatalokat, hanem a szakközépiskolába, szakiskolai intézetekbe járó fiatalokat is meg tudunk szólítani, hisz ez hosszú távú célunk.

Felvidéken, Délvidéken, Erdélyben ugyanúgy jelentkező hatás, mint Magyarországon, hogy a frissen iskolát végzett, szakmával rendelkező fiatalok a jövőjüket Nyugat-Európában vagy egy távoli világrészen gondolják. Talán egy magyar-magyar kapcsolati háló erősítésével elgondolkodik azon egy debreceni cukrász, lehet, hogy Kassán, Dunaszerdahelyen, Kolozsváron is érdemes körbenézni, de lehet, hogy Sopronban vagy Zalaegerszegen is már elégedettek leszünk, és nem rögtön Londonba, Münchenbe vagy Párizsba kíváncsok. Mi ebbe csak egy kapcsolati

hálót, egy ismereti szempontrendszer tudunk behozni, nyilván nem tudjuk átalakítani az egész társadalmi gondolkodásmódot.

Ami egy fontos kihívás, és muszáj itt is elmondanunk, hogy Szlovákiában az oktatási törvény módosításával szeptembertől megfeleződik, de ha nem feleződik, akkor megharmadolódik a magyar alapiskolák száma - talán a harmadolás a pontos szám - azáltal, hogy az oktatási törvényt úgy módosították, hogy a kötelező induló létszám mellett az osztályösszevonásokat már engedik. Eddig a 12 fő úgy teljesült, hogy az 1., 2., 3., 4. osztályt összevontan tudták a kisiskolák abszolválni, ezt a törvény egy mondattal kiirtotta. Gyakorlatilag 100 körüli azon iskolák száma, mely jövőre már nem fog tudni indulni.

Nem vagyunk könnyű helyzetben, Magyarországon is hasonló jogszabályok vannak életben, de ott kint mégis egy szülőföldön való nemzeti maradást és erősítést is szolgálnia kell annak, ezért minden fórumon elmondjuk, hogy Magyarországnak valamit tennie kell Szlovákia irányában a diplomácia összes tárházával, hogy ez ne következzen be. Mi elmondtuk ezt a Külügyminisztériumtól kezdve a Miniszterelnökséget vezető miniszterig mindenhol, ahol a hangunkat tudjuk hallatni, hogy lépni kell, mert egy idő után, ha a szülőnek nem a saját falujában kell a gyermekét magyar iskolába járatni, hanem még 20-30 kilométert utaztatni is kell ahhoz, hogy magyar iskolába járhasson, miközben helyben ott van a többségi nemzeti vagy szlovák alapiskola, végképp kínkeserves lesz a munkánk, ezt bátran állíthatom.

Az oktatási-nevelési támogatás jövőjéről folyamatosan egyeztetünk a Miniszterelnökséggel és a Nemzetpolitikai Államtitkársággal, próbáljuk becsempészni a magunk gondolatiságát, pont azt, hogy a személyes kapcsolatok és az egyéb szempontok fontosak. Azt is látni kell, hogy 2003-ban még gyakorlatilag a státusztörvény Szlovákiában nehezen indult el, és 2010-ig abszolút nem a szülők vagy a gyermekek kapták meg ezt az összeget, hanem mindenfajta alapítványi struktúrára, intézményfenntartásra fordították; nem a felvidéki magyarok. Márpedig - hogy egy klasszikust idézzek, aki minket erősített ebben - ennek a pénznek a konyhaasztalon van a helye. Ezt akkor éppen nem miniszterelnökként, hanem magánemberként Orbán Viktor mondta Felvidéken, és ebben, azt kell mondanom, a valóság az, hogy igen, a családoknál van a helye és nem biztos, hogy a szlovákiai oktatási rendszerben ugyanúgy főnálló normatív alapú támogatási rendszert kell kiegészíteni mindenfajta nyílászáró- vagy tetőfedőcserékkel, ahogy azt tapasztaltuk is, hiszen nem felejtünk könnyen. A 2010 előtti időszakban ezeket a pénzeket anno gyermekekhez is juttatták osztálykirándulásokra, azt hiszem, Krakóba, Prágába és talán még Münchenbe hordták a felvidéki magyar gyermekeket osztálykirándulásokra. Elnézést kérek mindenkitől, én nagyon jól érzem magam itt a Kárpát-medencében, a monarchián belül is - ha szabad viccesen fogalmazni - még el tudom képzelni, de hogy azon kívül végképp semmi keresnivalója ennek a pénznek szervezett kereteken belül, abban szinte biztos vagyok. Elnézést, ha a kelleténél határozottabban fogalmaztam. Köszönöm.

DR. HALZL JÓZSEF elnök (Rákóczi Szövetség): Csak meg szeretném erősíteni azt, amit Ugron Gáspár úr mondott. Mi is úgy gondoljuk, hogy ennek a beíratási programnak van egy érzelmi töltete és van egy anyagi ösztönzése. Ez az anyagi ösztönzés nagyon fontos, hogy minél hatékonyabb módon és megfelelő nagyságrendben legyen része ennek a programnak, tehát jó volna ezzel a kérdéssel foglalkozni. Szívesen elmondjuk részletesen is a tapasztalatainkat, véleményünket, de én is csak azt tudom mondani, amit Gáspár mondott, hogy ennek a támogatásnak a családok ösztönzését kell szolgálnia sokféle módon, de mindenféleképpen ezt tartjuk a legfontosabbnak.

CSÁKY CSONGOR főtitkár (Rákóczi Szövetség): Talán szabad még az esetleges reformhoz vagy az oktatási-nevelési támogatás átgondolásához két fontos szempontot elmondani. Az egyik az, hogy a személyesség szerintünk alapvetően fontos, ugyanakkor az is, hogy azokban a pillanatokban, amikor eldől a gyermek sorsa, legyen szó magyar óvodáról, az alapiskola alsó tagozatáról, a felső tagozatról vagy középiskoláról esetleg, a súlypontokat oda kell helyezni, hogy akkor érezze a szülő leginkább az odafigyelést és talán ennek a támogatásnak a súlyát is, amikor egy ilyen döntésre sor kerül. Köszönöm szépen.

DR. UGRON GÁSPÁR GÁBOR alelnök (Rákóczi Szövetség): Bocsánat, ha sokat beszélek, csak egy utolsó gondolat, mert elhangzott itt például a kelet-szlovákiai romakérdés. Bocsánat, ha tabukat bontok meg, mert rögtön abbahagyom. (*Szávay István: Én évek óta mondom.*) Nagyon nagy kérdés. Mi is megkaptuk vádként, hogy a beíratási programunk eredményeképpen, ami azért több évtizede zajlik, kvázi elcigányosodtak Kelet-Szlovákiában az iskolák és ezáltal valamilyen szegregáltabb rendszer kell, alapítványi vagy magániskolák. Egyben biztosak vagyunk, hogy a 10 ezer forint Szlovákiában nem az az összeg, ami tömegeket meg tud mozgatni. Illetve jól látszik, hogy pont a személyesség és a felhasználás hatékonysága az, ami mindenképpen hozzáértő füleket igényel és helyben élő emberek bevonását, hiszen az a nagyságrend, amit ma 19 ezer forint/fő/év keretben kifizetnek az eredeti státusztörvény jogcíme alapján 12 éven keresztül, ez a sokgyermekes családoknál minden gyermek minden éves támogatását jelenti.

Mi azt látjuk, hogy pont a normatív alapú szlovákiai oktatási rendszer miatt országrészekben vagy régiókban az iskolák, a magyar tanítási nyelvű iskolák, az ott tanító pedagógusok az iskola épületének a fenntarthatóságához járultak hozzá a roma identitású gyermekek a beiskolázásával. Ez jelen pillanatban egy olyan világban, ahol lelkeket mentünk - hiszen azért Kelet-Szlovákiában is elmondható, hogy szórvány nyelvhatár környékén élnek a magyarok -, szerintünk nagyobb stratégiai prioritású cél, hogy magyarul beszélő, magyarul írni, olvasni, számolni - és hozzá szoktam tenni jogászként -, magyarul álmodni tudó fiatalok kerüljen ki az iskolából.

Én olyan családban nőttem fel, ahol emigrációban nőtt fel a rokonaim többsége. Mind a háború, mind '56 megtette a hatását, de azt tudom mondani, hogy az összes rokonom, aki magyarul tanult meg írni, olvasni, számolni, a mai napig magyar gondolkodású, mentalitású ember maradt, és akinek nem adta meg a Jóisten ezt, hanem már egy külföldi nemzet nyelvén kellett ezeket elsajátítani, sokkal nagyobb arányban asszimilálódott.

Ha föltesszük a kérdést, mi a nagyobb prioritás a roma közösségekkel szemben, hogy magyar identitású roma közösségről beszélünk, vagy nem, erre azt kell mondanunk, a mi felelősségünk az, amikor erre választ adtunk minden évben, hogy inkább a magyar identitású roma közösség mellett tettük le a voksunkat, holott hozzátesszük, hogy szerintünk a mi 10 ezer forintunk ebben nagyon halovány aránnyal járul hozzá, amikor létszámokról beszélünk. Elnézést a kiegészítésért.

ELNÖK: Köszönöm szépen. (*Jelzésre:*) Duna Mónika képviselő asszony!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

Tisztelt Elnök Úr, Alelnök Úr, Főtitkár Úr! A felvidéki, illetve - most felvidékinek fogalmazom, de - a szlovák oktatási törvény módosítása valóban egy nagyon komoly és aggasztó jel a magyar iskolák, illetve a magyar osztályok indítása szempontjából. Pedagógus vagyok eredetileg, én ehhez a munkához képviselőként nagyon szívesen csatlakozom és felajánlom a segítségemet ez ügyben, a konzultáció lehetőségét is.

Magyarországon, ha a magyar köznevelési törvényt vizsgáljuk, akkor ennek a mintájára - és ezzel lenne majd érdemes érvelni -, a magyarországi jogszabályok szerint, a köznevelési törvény szerint bizony néhány szülő, ha kéri, hogy az ő nemzetiségi nyelvén induljon az oktatás, akkor az ma Magyarországon kisebb létszámmal is el tud indulni. Azt gondolom, ha ezzel érvelünk, hogy mi ezt várjuk a szlovák törvény visszamódosításától vagy további módosításától, akkor ez egy jó érv lehet Európában is és Szlovákiában is, ha saját magunkkal példálózunk, hogy mi mit nyújtunk itt Magyarországon a nemzetiségek számára az oktatás területén is. Ha ebben gondolkodnak és kéri a segítségemet, akkor ebben nagyon szívesen közreműködöm. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszonynak.

Van-e más vélemény, kérdés? *(Nincs jelentkező.)* Nincs.

Nagyon szépen köszönöm elnök úrnak, alelnök úrnak, főtitkár úrnak, hogy elfogadták a mai meghívásunkat. A jövőben is nagyon szívesen látjuk és várjuk önöket akár hivatalos formában, akár kötetlenebb formában is. Azt gondolom, hogy az egész bizottság nevében köszönetemet fejezhetem ki munkájukért, és további sok sikert kívánok önöknek a lélekmentésben és a magyarság megmaradásáért végzett munkájukhoz jó egészséget is. Köszönöm szépen.

DR. HALZL JÓZSEF elnök (Rákóczi Szövetség): Köszönjük szépen.

Egyebek

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! A 3. napirendi pontunk az egyebek. Van-e valami közlendőjük? *(Jelzésre:)* Szabolcs Attila alelnök úr!

SZABOLCS ATTILA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót.

A mai napirendi pontoknál kétféle módjával találkoztunk annak, hogy hogyan lehet a nemzeti hovatartozást vagy az összetartozást erősíteni helyi civil szervezetten, illetve egy magyarországi szervezetten keresztül, de ehhez hasonló a sport is, ezért itt szeretném felhívni mindenkinek a figyelmét, hogy 30-án délután, Dunaszerdahelyen a székelyföldi és a felvidéki labdarúgó válogatott fog összezsapni, úgyhogy, aki teheti, látogassa meg.

ELNÖK: Köszönjük szépen, alelnök úr. *(Jelzésre:)* Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Sőt, annyi kiegészítést szabadjon tennem, hogy előtte nap - éppen most hívtak engem ma reggel erre az eseményre - Kövér elnök úr, és akik még ott leszünk - nem tudom, ki tud még róla -, a résztvevőknek lesz egy parlamenti körbekísérése szerdán, ha jól tudom.

SZABOLCS ATTILA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Az időpont még nem tisztázott, hogy a székelyek mikor érnek ide.

Az ülés berekesztése

ELNÖK: Köszönöm szépen alelnök úrnak és képviselő úrnak, hogy erre fölhívták a figyelmet, ez csütörtök délután 4 órakor lesz a DAC-stadionban, Dunaszerdahelyen.

Más hozzászólás nem lévén, köszönöm szépen a közreműködésüket, a bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 07 perc)

Pánczél Károly
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika